“Усе стэрэатыпы базуюцца на недахопе ведаў”. Размова з настаўніцай МРП

Аўтар: Арцём Ткачук
20.03.2022 00:00

Што трэба ведаць маладым людзям пра свой арганізм? Стагоддзямі сексуальнае выхаванне было, у першую чаргу, прэрагатывай сям’і. Сёння грамадства набірае ўсё больш вагі ў гэтым працэсе. Два гады таму папа Францішак заявіў, што сексуальнае выхаванне трэба даваць ў школах, але “аб’ектыўна, без ідэалагічных каланізацый”. З Аленай Шымак, шматгадовай выкладчыцай англійскага метаду распазнавання плоднасці, размаўляем пра стан ведаў католікаў у сферы сексуальнасці, стэрэатыпы, пошук хрысціянскага погляду і прабелы Касцёла на гэтым полі, а таксама пра актуальнасць сексуальнага выхавання ў Беларусі і моманты, на якія варта звяртаць увагу моладзі, бацькам і душпастырам. –

Папа Францішак неяк сказаў, што “ў ідэале сексуальнае выхаванне павінна пачынацца дома, яго павінны даваць бацькі”. Як у нас з гэтым у Беларусі?

– Давайце я адразу расстаўлю кропкі над “і” ды акрэслю сваю пазіцыю. У коле абаронцаў жыцця ёсць пэўны слоўнік. У нас даўно прынята, што слова “секс” мы не выка рыстоўваем, а замяняем яго паняццем “сужэнская блізкасць”. Гэта звязана з тым, што сексам акрэсліваецца штосьці, што дазволена не толькі мужу і жонцы, але і людзям без шлюбу, мужчыну з мужчынам, жанчыне з жанчынай і г. д. Гэта паняцце, якое ўжо асацыіруецца з нейкай усёдазволенасцю. Таму наш тэрмін завужае да пушчальнасць гэтага дзеяння канкрэтна да мужа і жонкі.

– І як з выхаваннем ды адукацыяй дзяцей у сферы сексуальнасці ў беларускіх сем’ях?

– У слухачоў маіх курсаў веды пра свой арганізм, фізіялогію мужчыны і жанчыны, дзетародную функцыю, гарманальную рэгуляцыю вельмі слабыя. Скажу так: сексуальнай адукаванасці ў плане “што б дрэннага нам зрабіць” вельмі шмат. Гэтым мільгае інтэрнэт, стрымы гінеколагаў. Аднак пра нявіннасць, пра розніцу паміж мужчынам і жанчынай, пра шкоду розных відаў кантрацэпцыі нашай моладзі ёсць мала што сказаць сваім аднакурснікам, якія пытаюцца: “А што тут такога? Гінеколаг жа раіць, значыць можна”. А хлопцам яшчэ кажуць, што і трэба.

Я лічу, што пачынаць неабходна з дзяцінства і з найпрасцейшага – што такое жаноцкасць і мужчынскасць.

Не ў плане адносін да іншага полу, а ў плане адносін да самога сябе. У сілах бацькоў данесці, як гэта і што гэта. Хлопчык – будучы абаронца, галава сям’і, ён моцны не для таго, каб тыраніць, а каб бараніць. Дзяўчынка – будучае сэрца сям’і і мацярынства, якое сёння, на жаль, ужо нямоднае.

Пазней моладзь сустракаецца з наплывам інфармацыі, і Касцёлу крайне неабходна праводзіць нейкія сустрэчы таксама. Трэба не перадазіраваць, але і не ігнараваць гэтую тэму.

– Я правільна разумею, што моладзь выдатна арыентуецца ў метадах, якімі мігціць інтэрнэт, а ў метадах Касцёла – нашмат горш?

– Таму што метады Касцёла агучваюцца як штосьці кшталту “кантрацэпцыя забаронена”, і на гэтым усё. Без тлумачэнняў, што можна вывучыць свой арганізм і жыць у згодзе з рытмам плоднасці. Як вынік – захаваць фізічнае і духоўнае здароўе.

– Ці ёсць у Вас нейкі топ стэрэатыпаў пра сексуальнасць?

– Галоўны стэрэатып – гэта працягласць жаночай плоднасці. Плоднасць жанчыны вельмі абмежаваная, многія ж лічаць, што жаночая яйцаклетка можа жыць тыдзень. Ці што мужчынскія сперматазоіды могуць жыць у целе жанчыны ну проста пастаянна. Гэта смешна і сумна.

Амаль кожная жанчына, якая прыходзіць да мяне на курс, лічыць любы крывацёк менструацыяй і часам няплоднасці, адпаведна час да і пасля яго – перыядам няплоднасці. Па гэтай прычыне ў жанчын вельмі часта ўзнікае нечаканая цяжарнасць.

Яшчэ адзін з жаночых стэрэатыпаў – “я заўсёды адчуваю сваю авуляцыю”. Так, гэта можна адчуць па нейкіх дадатковых прыкметах, аднак наш арганізм можа па-рознаму ў розны час сябе адчуваць і пасылаць падобныя сігналы. Насамрэч жа мы іх можам няправільна інтэрпрэтаваць. Без назірання і ўмення можна патрапіць пальцам у неба: адны будуць перажываць, чаму не наступае зачацце, іншыя – як магла з’явіцца цяжарнасць?

[illegible]